

NOTE DE STUDIU CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

Schița cărții
John Vernon McGee

AUTORUL: Solomon (1:1)

Solomon a fost autorul a 1 005 cântări (1 Împărați 4:32), dar noi avem numai una din ele. După cum arată titlul – “Cântarea cântărilor” – aceasta pare să fie cea mai frumoasă dintre ele.

CUVINTE CHEIE: “*Preaiubitul*” – numele Lui; “*dragostea*” – numele ei.

VERSETE CHEIE:

“*Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu; el își paște turma între crini.*” (6:3)

“*Apele cele mari nu pot să stingă dragostea și râurile n-ar putea s-o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n-ar avea decât dispreț.*” (8:7)

SEMNIFICAȚIA:

“Cântarea cântărilor” este un poem parabolă. *Interpretarea*, și nu inspirația, provoacă dificultăți – deși sunt persoane care chiar cred că această carte nu-și are locul în Biblie. Dar pentru că este în canonul Scripturii, este cea mai neglijată dintre cărțile Bibliei. Tinerii predicatori sunt sfătuiți adesea să nu abordeze această carte până nu ajung la vârste mai înaintate. Evreii o numesc “Sfânta sfintelor” a Scripturii. Origen și Ieronim ne spun că evreii nu permit tinerilor s-o citească înainte de vârsta de 30 de ani. Sigur că este nevoie de multă delicatețe atunci când dăm de o floare gingsă.

S-au găsit 4 semnificații importante în această carte:

1. Aduce în atenția noastră “gloria dragostei maritale”; proclamă caracterul sacru al relației maritale și impune ideea conform căreia căsătoria este o instituție divină. Cercetătorilor occidentali li se pare că sunt pasaje la limita vulgarului, dar dacă facem o comparație cu alte poeme orientale textul “Cântării” este banal și îi lipsește culoarea și extravaganța termenilor care caracterizează poezia orientală (de exemplu, cea persană). Teoria evreilor era aceea că această carte prezintă inima unui soț împlinit și a unei soții devotate.
2. Proclamă dragostea lui Iehova pentru Israel. Profetii vorbeau despre Israel ca fiind soția lui Iehova.

Aceste două interpretări au fost stabilite de cărturari și rabini evrei și au fost acceptate de biserica creștină. Pe lângă acestea, mai există încă două interpretări.

3. Cartea prezintă imaginea lui Hristos și a bisericii, a relației dintre ei. Biserica este mireasa lui Hristos, rol pe care îl mai găsim redat în alte fragmente din Biblie (2 Cor. 11:2; Efes. 5:27; Apocalipsa 21).
4. Descrie legătura unică dintre Hristos și credincios. Comuniunea sufletului cu Hristos este arătată în această carte.

“Cântarea cântărilor” testează nivelul spiritual al cititorului.

REZUMATUL:

Pentru că această carte reprezintă o serie de scene într-o piesă care nu respectă o ordine cronologică, nu vom încerca să oferim o schiță a cărții.

Interpretarea populară, care spune că aici este povestea unei fete răpită de Solomon, este total nepotrivită. Cartea lui H.A. Ironside este foarte bună pentru că prezintă singura interpretare adecvată și satisfăcătoare a acestei cărți. Cheia întregii povești este în capitolul 8, versetul 11. Este povestea unei familii sărace din Efraim din care făcea parte și o fată – un fel de Cenușăreasa. Sărăcia familiei o determină să ajungă la vie unde întâlnește un tânăr păstor. Este spusă povestea dragostei lor. El pleacă promițându-i că va reveni. El lipsește multă vreme și ea este deznădăjduită și tristă pentru că el întârzie. Într-o zi se răspândește vestea extraordinară despre venirea împăratului

Solomon. Pe ea nu o interesează deloc acest lucru până când i se spune că împăratul vrea s-o vadă. Ea este uluită pur și simplu, dar uimirea dispare când este adusă înaintea lui și ea îl recunoaște pe tânărul păstor în persoana împăratului. El o ia cu el și o duce în palatul său de la Ierusalim. Acesta este decorul celei mai mari părți a cântării.

COMENTARIU:

Decorul povestirii este reprezentat de palatul din Ierusalim și unele scene sunt imagini din trecut, imagini anterioare momentului povestirii. Ne aducem aminte de piesele de teatru grecești în care corul dă replica protagoniștilor piesei. Fiicele Ierusalimului susțin ritmul poveștii. Este evident că unele din aceste dialoguri erau făcute pentru a fi cântate. Câteva scene foarte frumoase se petrec la Ierusalim și fac trimitere la biserică.

Când citiți “Cântarea cântărilor” scoateți încălțările omului firesc pentru că terenul pe care intrați este un teren spiritual.

Capitolul 1 – Locul în care se desfășoară primele secvențe este Baal-Hamon, în ținutul deluros al Efraimului.

v. 2-4 Mireasa – care se află acum în palatul din Ierusalim – își aduce aminte de momentul întâlnirii cu păstorul care era, de fapt, Solomon.

v. 5 Ea era arsă de soare, în comparație cu celelalte femei de la curte.

v. 6 Ea fusese obligată de frații ei să aibă grijă de vie. “Via frumuseții ei” era propria ei frumusețe pe care nu o îngrijise în mod deosebit; nu se dusesse la vreun salon de frumusețe.

v. 7 Păstorul întâlnit nu părea să aibă și o turmă cu el.

v. 8 Păstorul este evaziv, nu răspunde clar.

v. 9-17 Ea se îndrăgostește de păstor, despre care află mai târziu că este împăratul Solomon.

Capitolul 2

O scenă de dragoste la palat (v. 1-7).

v. 1 Mireasa vorbește despre sine însăși. Nu se laudă, dar se compară cu florile smerite de pe câmp.

v. 2 Mirele este comparat cu spinii pentru a fi în contrast cu un crin și a arăta astfel dragostea lui pentru ea.

v. 3-7 Mireasa vorbește despre dragostea ei pentru mire. Relația credinciosului cu Hristos trebuie să se întemeieze pe dragostea Lui pentru credincios și a credinciosului pentru El.

Întoarcerea mirelui după o călătorie peste hotare (v. 8-17).

Inima plină de bucurie a miresei în așteptarea fericită a revenirii iubitului ei ar trebui să fie un exemplu pentru felul în care credinciosul așteaptă venirea Domnului Isus.

v. 8 Glasul mirelui se aude primul (Ioan 5:25; 1 Tes. 4:16).

v. 13 Smochinul este o referire la poporul Israel.

v. 16 Aceasta este cea mai înaltă expresie spirituală a relației cu Hristos. Este punctul culminant al Răpirii – când credinciosul este luat pe sus pentru a fi cu Hristos (1 Tes. 4:13-18). Această secțiune pune semnificația Răpirii în limbajul deosebit de frumos al poeziei. Citiți-l de mai multe ori, memorați-l.

Capitolul 3

v. 1-5 Mireasa visează la mire cât el este plecat. Ea îl caută noaptea și este găsită de păzitorii cetății. În sfârșit, îl găsește pe mire.

v. 6-11 Solomon intră în Ierusalim cu mireasa lui.

Capitolul 4

v. 1-15 Cântecele de dragoste al mirelui. Este expresia unei dorințe profunde și a unei pasiuni puternice. Comparați v. 7 cu Efeseni 5:25-27. Este imposibil pentru credincios să cuprindă cu adevărat și să înțeleagă (v. 9, 10) cât de mare este dragostea lui Dumnezeu pentru el (Apocalipsa 2:4).

v. 16 Răspunsul miresei (Isaia 53:11).

Capitolul 5

v. 1-3 Mireasa șovăia să-i deschidă ușa mirelui după ce ea s-a retras deja în camera ei.

v. 4, 5 Un obicei foarte frumos al vremii era ca iubitul să pună un parfum dulce mirositor înăuntrul mânerului de la ușa miresei. Când ea a venit la ușă și a pus mâna pe mâner a descoperit parfumul și a știut că el fusese acolo.

v. 6 În timp ce el era afară și căuta oile pierdute, ea dormea. Aceasta este o imagine foarte potrivită pentru Hristos și biserica din zilele noastre.

v. 7, 8 Mireasa pleacă să-l caute pe mire. Ea se întâlnește cu fiicele Ierusalimului, întreabă de el și vorbește despre el cu mare dragoste și elocvență.

v. 9 Ele sunt sceptice și cinice. Lumea întreabă: "Cine este Hristos? Cu ce este El diferit față de ceilalți lideri religioși?"

v. 10-16 Ea îl cunoaște și știe că este altfel decât toți ceilalți. Aici avem o descriere amănunțită și scilipitoare a iubitului ei din care se vede foarte limpede că ea îl cunoaște foarte bine și îl iubește foarte mult.

Capitolul 6

v. 1 Fiicele Ierusalimului sunt atât de impresionate de descrierea ei încât își schimbă atitudinea și renunță la scepticism, ba chiar o cred pe deplin.

v. 2, 3 Mireasa continuă să-și laude iubitul.

v. 4-10 Mirele își exprimă dragostea și afecțiunea pentru mireasă.

v. 11, 12 Mireasa răspunde.

v. 13 Replica fiicelor Ierusalimului.

Capitolul 7

v. 1-5 Fiicele Ierusalimului laudă frumusețea miresei. (Vezi descrierea bisericii ca mireasă a lui Hristos în Apocalipsa 21.)

v. 6-13 Un dialog al dragostei între mire și mireasă.

Capitolul 8 – Încheierea cântecului de dragoste.

v. 5-7 Mirele vorbește despre dragoste și prezintă astfel și tema cântării.